

Klagedicht, öfwer
den högährewördige
och höglärde
herren, herr
Crispinum Je...

Castelius, Ericus Johannis,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Blagedicht/

Öfwer den

Högåhrewördige och Hög-

lärde Herren/

Herz CRISPINUM

JERNFELDT,

S. S. Theologiæ Licentiatum, Professore

Primarium widh den Kongl. Academien i Dorpt/

samt Consistorii Ecclesiastici Assessore och Kyrckioher-

den widh den Tyska församlingen här sammastades/

Då Hans andelöse lekamen / medh anseelig Lijf

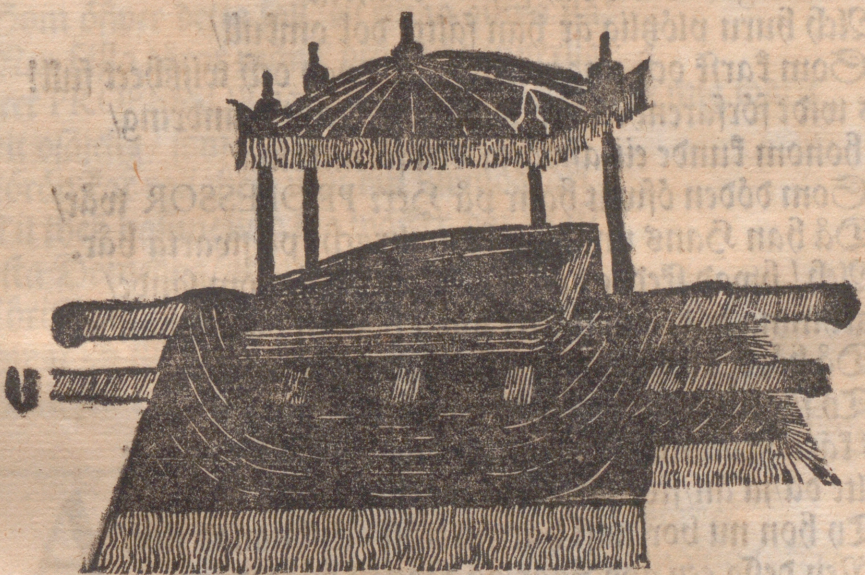
Proces i Gornämt och Hedertwärdt Söles bistwistan/den 14.

Maji, Ao. 1696. i Sanct Johannis Kyrckia nedsattes.

Till sista åhrens/ af den Salige Herrens
rens tydigaste/

Eij uthan sorg och bedröfwelse / medh hast/

eenfaldeligen sammansat.

DORPT / trykt af Joh. Brendeken.

D En ån på denna jord mång åhr at lefwa täncker/
Den hastiat bleeka dödh i mörka grafwen säncker:
Ach/ach otvetenheet som Mienstian swäster i!
Ach/ach lijfs flychtigheet/ som ej kan länge blij!
Eij här behöfs bewijs at sanningz orden stärckia/
Ty ögonfkeenlig klart har hwar dem här at märckia.

Hur mången frister går och ingen plåga haar/
Som oförmodlig dok från werlden afsked taar.
Hvem hade funnat tro / thet döden skulle wara
Så när Professor wår/ med skada stor och fara/
Emedan sådant skeen Han ej ifrån sig gaf/
Som skulle döden så snart hända lijfwet af?
Eij hördes af Hans mun här flyta någon öwidja
Uthöfwer något wärd och passion oblijda.
Ach huru plöklig är han fälter dok omfull/
Som karst och unger war / med dygd och wijsheet full!
Hans widt förfarenheet och wida werldens wandring/
Från honom kunde ej afwäria den förändring/
Som döden öfwat haar på Herz PROFESSOR wår/
Då han Hans unga lijf haar bracht på swarta bår.
Ach! Ach! hwad skedde dock då GUD till honom sände/
Den grymma dödh / som starkt moot honom bågan bände.
Då hördes öwidja stor / ej spardes tårar här/
Ty för sin redligheet / han war fast allom kär.
Hans käre Fruu med Barn / och hwad för bittra tårar
De fälte då / ja ån / stor sårå dem mächta sårar!
Ty hon nu bortmist har / sin tröst och hugnad stor/
Men dessa een god Saar / då Han til högden for.
Men thet ej båta kan / at sig så swåra gramma/
Dch låta spöria här bedröflig sårgestamma;

Ly

Ty oföränderligt det är och blir förtwist/
 Ut Han ej detta lif mehr seer/som i haan mist.
 Ach! han är ej bortmist/fast han sit affsed tagit/
 Från Ehr/från Vännen all/och döden haer nu slagit/
 Hans dödlig Kropp omkull/doch Siälen lefwer twist/
 Bland Englar/Helgen all/för Herren Jesum Christ.
 Ach! må ej detta Ehr med hugnad stor omgiffwa/
 Det han hos Herren sin/får uthan ända bliffwa/
 Och niuta Himmelskät rät/se och Guds härligheet/
 För fall och synden frij med Himmelskät heligheet!
 Där J och än een gång hwar andra kunnen möta/
 Ach! med hward storan frögd/med taal och hugnad söta/
 När himbla Guden will och Ehr försättia dijt/
 Hwar som Hans ädla Siäl för lambet står heel hwijt.
 J medler tidh all särg må flychten från Ehr taga/
 Emedan högste Gud haer nu så welat laga/
 Som man medh ögon seer/Han tröster Ehr igen/
 Som är wärnlösas Saar/ia wäl förtrognast wän.
 Den samma Guden och sin tröst och hugnad sände
 Den salig' Herrens Moor/den wylt stor sorg då hände/
 När hon förnimma siäk sin käre Sons afgang;
 För henne sorgemoln förswinna lät och bång.
 Den samma nåd o Gud/närskolta ej fräntwiske!
 Förwanter sammaledz/och flere andra siike/
 Som öfwer detta fall/ej ringa gifwa sig;
 Men falla tårar mång' och sucka innerlig.
 Dig Herr PROFESSOR jag/hwars godheet moot mig warit
 Rät helt osäjelig/som jag det haer ehfarit/
 Förön/kar roligheet uthi din hwislograf!
 Till theß basuneliud dig wäcker där utaf/
 På stösta Domedag/at fara i den gammann/
 Den Christi wänner kär' förbiida allesammann;
 Hwar du till Kropp och Siäl/får niuta då den frögd/
 Som skall förspöras twist/i sköna Himmels högd.
 Ericus Castellius, Ab.

A Pelles penzel nått/sig billigt wijsa borde/
 Den i ett kort begreep/ditt wälde måhla torde/
 O dödh hur' hijskligt du/dett på de lärda södr.
 Dem du i största stor och sägring wara hödr/

Dem

Dem selfwomtwähl till mon/och et behagligt nöye/
Men dem qwarlesdom doek till gråat och intet löye.

En dem förfågnad stor / för hiertans frögd och lust

Du skänker sårge skåhl/ia klagan twe och puust.

De stråland' ögon klar / i self begärligt löye/

Med dunckla sårge flor/du täcker och mis nöye/

De för med åtrås brunst/beskådat den de mist/

Måst sen af tåre flod/omflurne finnas wist.

Exempel är för hand/en giörs behof at leeta:

En heela wården lär / förstå och entlig wetta/

Här grymt din *Atropos*, med *Clato Lachesi*,

Sig samman swurit haar / och wiist sit tyranni/

På ett fast förnämt huus / der slåndan knaffe utspunnen/

War /skurit af den tråå / som tygar andan swunnen/

Från een Höglårder Man / den saligheeten wiist/

Lårt mången/men wardt self/dit brachter aldrasist

Hwars höga lärdoms krafft / Jord klotet en kund' tola/

Den måst på sid och sand/den lärda wården måhla

Dette effter han i alt/just Gudom jämlikt war.

Och utthi andans ståt/bland tusend mächta rar

Den *Pindi* höga Ghor/den stora wårdning wiiste/

Att han bland wänner sin/som klara solen lyste/

Den stor *Chenters* hoop/at han så snart förstwan/

Och spilte deras hop / nu saknar för hwar man.

Derför jag dottrar din/den ene med den andra/

Beswär at de så dierffe / här på wårt torra wandra/

Och ha sin största lust/som doek eij heta lust

Må/uthan hiertans twee/och grund till sårge och puust/

Att uthan all förshyn plat riiswa up de sären/

Som syntes igenläkt/till allan tiidh och åren.

Mån slikt eij bann är wårdt? mån slikt eij tyranni

Skall heeta att så slätt derför' är ingen fri?

Men du o himbla Gudh/som alting wähl haar lagat/

Den jämtwål detta wårck/ så wissertlig behagat/

Förgiät eij dit maner / att läkia den du slår/

Och möta den med frögd/som medh kärsk börda gåår.

War effter lesdom mild/ en nådig Gud och Fader/

Uptag dem till bestöd/giör du utgången glader/

Och lätt of hwar med an/med denne Herren fåå/

In för din högsta thron/med frögd och gamman stå.

Joh. Lundeen, Ab.